

C_2020095FI.01000901.xml
23.3.2020

FI

Euroopan unionin virallinen lehti

C 95/9

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka F?városi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
13.8.2019 – Crewprint Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-611/19)

(2020/C 95/07)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

F?városi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Crewprint Kft.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

1)

Voidaanko direktiivin 2006/112 (1) [arvonlisäveron vähennystä] koskevien merkityksellisten säännösten ja verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaisina pitää sellaista kansallista oikeudellista tulkintaa ja kansallista käytäntöä, joiden mukaan veroviranomainen voi evätä osapuolten väliseltä liiketoimelta [arvonlisäveron vähennysoikeuden] sillä perusteella, että se pitää niiden välistä oikeussuhdetta (urakkasopimus) vilpillisenä, koska se tuottaa vähennysoikeuden, ja joiden mukaan veroviranomainen voi siten [yleisestä verotusmenettelystä annetun lain] 1 §:n 7 momentin mukaisesti luokitella liiketoimen uudelleen sellaiseksi toiminnaksi (edustustoiminta), joka ei tuota vähennysoikeutta, jos se katsoo, että osapuolet ovat menettelyllään pyrkineet kiertämään veroja, koska laskun saajan ei välttämättä olisi tarvinnut harjoittaa toimintaansa kyseisessä [liiketoiminnan muodossa], vaan se olisi yhtä hyvin voinut harjoittaa sitä edustajana? Onko verovelvollisilla [arvonlisäveron vähennyksen] soveltamisedellytyksenä vero-oikeudellinen velvollisuus valita mahdollisista liiketoiminnan muodoista se, josta aiheutuu niille suurempi verorasite, tai onko pidettävä väärinkäyttönä sitä, että verovelvolliset sopimusvapauttaan käyttäessään ja muussa kuin vero-oikeuteen kuuluvassa tarkoituksessa päättävät käyttää keskinäisessä liiketoiminnassaan sopimusmuotoa, jolla on myös sellainen vaikutus, jota verovelvolliset eivät tavoittele, eli veron vähennysoikeuden syntyminen?

2)

Voidaanko direktiivin 2006/112 [arvonlisäveron vähennystä] koskevien merkityksellisten säännösten ja verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaisina pitää sellaista kansallista oikeudellista tulkintaa ja kansallista käytäntöä, joiden mukaan veroviranomainen voi tilanteessa, jossa verovelvollinen, joka haluaa käyttää [arvonlisäveron vähennysoikeutta], täyttää [vähennykselle asetetut] aineelliset ja muodolliset edellytykset ja on toteuttanut vaadittavat toimenpiteet ennen sopimuksen tekemistä, evätä verovelvolliselta arvonlisäveron vähennysoikeuden, jos se katsoo, että toimitusketjun muodostaminen on ollut taloudellisesti tarpeetonta ja merkitsee siten väärinkäyttöä, koska alihankkija on siitä huolimatta, että se olisi itsekin kyennyt suorittamaan kyseiset palvelut, teettänyt ne muilla alihankkijoilla verotettavaan tapahtumaan liittymättömistä syistä, ja koska verovelvollinen, joka haluaa käyttää [arvonlisäveron vähennysoikeutta], tiesi vastaanottaessaan tilauksen, että sen alihankkija teettää palvelusuorituksen omilla alihankkijoillaan, koska sillä ei ole riittävää henkilöstöä eikä aineellisia resursseja? Vaikuttaako tähän kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että verovelvollinen tai sen alihankkija ovat ottaneet toimitusketjuun alihankkijan, johon ne ovat suoraan etuyhteydessä tai jolla on niihin henkilökohtainen tai organisatorinen yhteys (henkilökohtainen tuttavuus, sukulaisuussuhde tai sama omistaja)?

3)

Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, täyttyykö vaatimus tosiseikkojen määrittämisestä objektiivisten seikkojen perusteella, jos menettelyssä, jossa veroviranomainen toteaa, että verovelvollisen, joka haluaa käyttää [arvonlisäveron vähennysoikeutta], ja alihankkijan välinen liikesuhde on järjenvastainen ja perusteeton, tukeudutaan yksinomaan joidenkin alihankkijan työntekijöiden antamiin lausuntoihin määrittämättä objektiivisten seikkojen perusteella sopimuksen kohteena olevan liiketoiminnan ominaispiirteitä, erityisolosuhteita ja taloudellista asiayhteyttä ja kuulematta verovelvollisen ja toimitusketjuun osallistuneiden alihankkijayritysten päätösvaltaisia johtajia, ja onko tässä tilanteessa merkitystä sillä, kykenevätkö verovelvollinen tai ketjuun osallistuneet toimijat itse suorittamaan kyseiset palvelut, ja onko tästä kysymyksestä tarpeen teettää selvitys ulkopuolisella asiantuntijalla?

4)

Voidaanko direktiivin 2006/112 säännösten ja tehokkuusperiaatteen mukaisina pitää sellaista kansallista oikeudellista tulkintaa ja kansallista käytäntöä, joiden mukaan silloin, kun [arvonlisäveron vähennyksen] aineelliset ja muodolliset edellytykset täyttyvät ja kun [kohtuudella] edellytettävät toimenpiteet on toteutettu, veroviranomainen voi sellaisten seikkojen perusteella, jotka unionin tuomioistuimen antamien tuomioiden mukaan eivät oikeuta [epäämään arvonlisäveron vähennystä] ja jotka eivät ole objektiivisia, pitää veropetosta toteen näytettynä ja evätä [arvonlisäveron vähennysoikeuden] yksinomaan siitä syystä, että näitä seikkoja ilmenee kokonaisuudessaan riittävän suurella määrällä luovutusketjuun osallistuneita toimijoita?

(1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).